

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๗ /๒๕๔๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการ
กองทุนแต่งตั้งธนาคารออมสินเป็นตัวแทนจำหน่ายหน่วยลงทุน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารออมสิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ลงทุนในหน่วยลงทุนกองทุนรวม
ธนาคารออมสิน มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงธนาคารออมสิน ขอดำเนินสัญญาแต่งตั้ง
ตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนต่างๆ รวม ๑๐ กองทุน ดังนี้

๑. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนออมสินอุม-
ทรัพย์ ๒
๒. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนออมสินเจริญทรัพย์
๓. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนออมสินอำนาจ -
ทรัพย์
๔. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมสินทิพย์โยธะ
๕. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนสินไพฑูรย์
๖. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมออมสิน
พิบูลย์ทรัพย์
๗. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมออมสิน
ไพฑูรย์ทรัพย์
๘. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมออมสินเกษม
ทรัพย์
๙. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมตะวันออกหนึ่ง
๑๐. สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมรุ่งโรจน์หนึ่ง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒ /๒๕๔๖

ธนาคารออมสิน มีหนังสือ ที่ กม.ค. ๐๕๗๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าไม่สามารถเปิดเผยและให้สำเนาได้ เนื่องจาก สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนซึ่งเป็นภาคเอกชนได้แต่งตั้งให้ธนาคารออมสินเป็นตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ภาคเอกชนและธนาคารออมสินได้ตกลงร่วมกันโดยข้อมูลข่าวสารในสัญญาภาคเอกชนที่เป็นคู่สัญญาไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ธนาคารออมสินนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และสัญญาดังกล่าว มิได้เป็นสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือ สัญญาร่วมทุนกับเอกชน ในการจัดทำบริการสาธารณะ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของธนาคารออมสินที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าการที่ขอให้ธนาคารออมสินเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพราะเชื่อว่าสัญญาตามที่ขอให้เปิดเผยนั้นเป็นเหตุให้พนักงานธนาคารออมสินหลอกลวงผู้อุทธรณ์ให้ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมจากธนาคารออมสินทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เนื่องจากตามสัญญาดังกล่าวบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมออมสิน จำกัด (บริษัทหลักทรัพย์ธนชาติ จำกัด และ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำกัด) ให้ผลประโยชน์แก่ธนาคารออมสิน จนเป็นเหตุให้พนักงานธนาคารออมสินหลอกลวงผู้อุทธรณ์และประชาชนทั่วไปให้ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมธนาคารออมสินดังกล่าว โดยเข้าใจว่าเป็นการซื้อพันธบัตรออมสินซึ่งเหมือนกับพันธบัตรรัฐบาลและธนาคารออมสินค้าประกัน แต่ธนาคารออมสินกลับนำเงินที่ขายได้ไปให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมออมสิน จำกัด (บริษัทหลักทรัพย์ธนชาติ จำกัด และ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำกัด) ไปลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แล้วเกิดการขาดทุนทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ” ได้รับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตาม นัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้จัดประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นี้จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

๑. การพิจารณา ครั้งที่ ๑ ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๕ /๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เป็นการเสนอเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งได้มีมติให้รับเรื่องอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณา พร้อมทั้งมีการแต่งตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒ /๒๕๔๖

๒. การพิจารณาครั้งที่ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ธนาคารออมสินได้ส่งผู้แทนมาชี้แจง และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พร้อมกับมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนและกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน จัดทำร่างคำวินิจฉัยตามความเห็นที่ได้พิจารณาไป

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงต่าง ๆ จากเอกสารประกอบการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ และของธนาคารออมสิน ตลอดจนข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของธนาคารออมสิน มาใช้ประกอบการพิจารณา ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

ผู้แทนธนาคารออมสิน ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายด้วยวาจาเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปได้ว่า สัญญาทั้งหมดมี ๘ สัญญา ไม่ใช่ ๑๐ สัญญา สัญญาในรายการที่ ๖ และ ๗ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมออมสินพิบูลย์ทรัพย์ และ สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนรวมออมสินไพบุลย์ทรัพย์ จะรวมกันเป็นหนึ่งสัญญา สำหรับสัญญาในรายการที่ ๕ คือ สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนสินไพฑูรย์ นั้น ธนาคารมิได้เป็นตัวแทนจำหน่าย สัญญาแต่งตั้งตัวแทนจะกำหนดหน้าที่ว่าธนาคารออมสินจะต้องทำอะไรบ้าง โดยมีการกำหนดเรื่องค่าตอบแทนในการดำเนินการและเรื่องธุรกิจบางเรื่องด้วย นอกจากนี้ในสัญญาทั้ง ๘ สัญญาดังกล่าว จะมีข้อความที่กำหนดให้ธนาคารออมสินต้องปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้ตกลงกันโดยเคร่งครัด สัญญาบางฉบับจะเขียนไว้ด้วยว่าถ้าธนาคารไม่ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด หากเกิดความเสียหายขึ้นธนาคารจะต้องรับผิดชอบ แม้ว่าในขณะนี้สัญญาแต่งตั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายหน่วยลงทุนดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว เพราะกองทุนมีโครงการให้เปิดจองช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่เนื่องจากในสัญญาไม่ได้กำหนดว่าจะให้ธนาคารออมสินเปิดเผยข้อมูลได้หรือไม่ ทำให้ไม่มีความชัดเจนว่าจะมีผลบังคับต่อธนาคารออมสินอีกหรือไม่ และหากธนาคารออมสินเปิดเผยจะเสียหายต่อธนาคารออมสิน หรือเอกชนหรือไม่ นอกจากนี้ยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับธนาคารหรือบริษัทนั้นมีอะไรบ้าง และไม่แน่ใจว่าการตกลงเงื่อนไขของค่าตอบแทนจะเป็นความลับทางการค้าหรือไม่ ทั้งนี้เพราะธนาคารออมสินได้ร่วมลงทุนกับทั้ง ๒ บริษัท (บริษัทหลักทรัพย์ธนชาติ จำกัด และ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำกัด) นั้นด้วย

การพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย

๑. คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้กำหนดปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ว่า การที่ธนาคารออมสิน มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า “ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นสัญญาที่

คำวินิจฉัยที่ สก ๒ / ๒๕๔๖

ภาคเอกชนที่เป็นคู่สัญญาไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ธนาคารออมสินนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ” ถือว่าเป็น การปฏิเสธโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ปัญหานี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า เหตุผลของคำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสิน ถือว่าเป็นไปตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

๒. คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาเกี่ยวกับอายุความอุทธรณ์แล้วพบว่า ธนาคารออมสินได้ มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ และผู้อุทธรณ์ ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งเกินอายุความอุทธรณ์ ๑๕ วันตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากในการ แจ้งคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสินมิได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ ทราบตามกฎหมาย ดังนั้น สิทธิในการอุทธรณ์จึงขยายเป็น ๑ ปี ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๐ แห่งพระราช บัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

กรอบของการพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้น

- (๑) พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) วิเคราะห์ข้อดี - ข้อเสีย ที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยพิจารณา จากข้อเท็จจริงที่ได้จากเอกสารที่คู่กรณีเสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และคำชี้แจงเพิ่มเติมประกอบ การวินิจฉัย รวมทั้งการใช้ดุลยพินิจซึ่งน้ำหนักในการวินิจฉัย
- (๓) พิจารณาผลกระทบหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วจะเกิดความเสียหายต่อผู้ที่ เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

ความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

๑. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะที่จะสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คือ ธนาคาร ออมสินได้ ในการพิจารณาว่าธนาคารออมสินจะถูกกระทบหรือไม่นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า การตรวจสอบการทำงาน of ธนาคารออมสินว่าได้ดำเนินการอย่างถูกต้องและมีความโปร่งใสหรือไม่นั้น ในด้านหนึ่งอาจทำให้ธนาคารออมสินถูกมองว่าเป็นหน่วยงานที่ไม่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้จากคู่สัญญา เนื่องจากข้อมูลในสัญญาข้อตกลงที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารออมสิน อาจถูกนำมาเปิดเผยได้ ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เมื่อพิจารณาในอีกด้านหนึ่งการเปิด

คำวินิจฉัยที่ สค ๒ / ๒๕๔๖

เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานอย่างมีความรับผิดชอบยิ่งขึ้น สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ตลอดเวลา อันจะเกิดประโยชน์ในด้านการควบคุมให้การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนได้ด้วย ดังนั้น แม้ว่าการที่ธนาคารออมสินแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในครอบครอง หรือควบคุมดูแลตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์มีเหตุผลที่จำเป็นและเหมาะสม โดยไม่ทำให้ธนาคารออมสินเสื่อมเสียหรือเสียหายแต่อย่างใด ก็อาจได้รับการพิจารณาเพื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ตามที่ร้องขอได้ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวกลับจะทำให้ธนาคารออมสินได้รับความเชื่อถือมากยิ่งขึ้นไปอีก อันเนื่องจากการปฏิบัติงานที่โปร่งใส

๒. การพิจารณาเกี่ยวกับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น คือ ความเสียหายต่อนิติบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ บริษัท หรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับธนาคารออมสินว่าจะมีหรือไม่นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาในกรณีตามอุทธรณ์นี้ เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อตกลงที่ธนาคารออมสิน ซึ่งถือเป็นหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้ทำสัญญาข้อตกลงกับบริษัท หรือนิติบุคคลที่เป็นภาคเอกชน เพื่อเป็นตัวแทนจำหน่ายหน่วยลงทุนให้กับภาคเอกชน โดยผู้เกี่ยวข้องเข้ามาลงทุนด้วยความเชื่อถือตามข้อมูลที่ได้รับจากพนักงานธนาคารออมสินซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการจำหน่ายหน่วยลงทุนดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของธนาคารออมสินในเรื่องนี้จึงสมควรให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการดังกล่าว

๓. เมื่อได้พิจารณาในเนื้อหาของสาระของสัญญาแต่งตั้งธนาคารออมสินเป็นตัวแทนทั้ง ๘ สัญญา แล้วเห็นว่า ข้อตกลงหรือสัญญาดังกล่าวไม่ได้มีข้อมูลส่วนใดที่เป็นความลับในการดำเนินธุรกิจ หรือความลับทางการค้า และมีได้มีข้อตกลงห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามสัญญาไว้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย เพราะธนาคารออมสินได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ที่ได้ตกลงกันโดยถูกต้องอยู่แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน และเป็นการแสดงถึงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และโดยชอบด้วยกฎหมายของธนาคารออมสินด้วย

การวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วจึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง

คำวินิจฉัยที่ สค ๒ / ๒๕๔๖

หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่กรณีเข้าข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น และเมื่อได้พิจารณาข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วจึงเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้สาธารณชนสามารถตรวจสอบการทำงานของธนาคารออมสิน ตลอดจนได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของธนาคารออมสินว่าได้ดำเนินการไปอย่างถูกต้องหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องหมดข้อสงสัยในการดำเนินการของธนาคารออมสิน อันจะเป็นประโยชน์กับสาธารณะและต่อการปฏิบัติงานของธนาคารออมสินด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้ธนาคารออมสินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมด เว้นแต่เอกสารในรายการที่ ๕ คือ สัญญาแต่งตั้งตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนกองทุนสินไพบูรย์ ซึ่งธนาคารออมสินแจ้งว่าไม่มีในครอบครองเนื่องจากมิได้เป็นตัวแทนจำหน่าย จึงไม่มีกรณีให้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

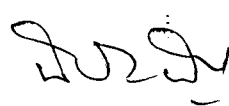
ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ โกวิทช์ โปษยานนท์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สหชน รัตนไพจิตร)

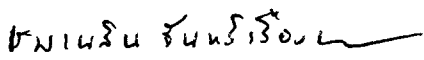
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร)

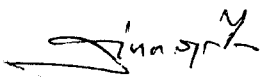
กรรมการ

(นายวีระชัย เตชะวิจิตร)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒ / ๒๕๔๖

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ)

กรรมการ

(นางสาวภัทรา สุกุลไทย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฉวิไลกุล)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน

หมายเหตุ เนื่องจากศาสตราจารย์ โกวิทย์ โปษยานนท์ ประธานกรรมการ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จึงมิได้ลงนาม